

CINEMA D'ACCIÓ O D'AVENTURES

El que caracteritza les pel·lícules d'aquest gènere són els fets i les accions realitzats pels protagonistes amb la finalitat d'aconseguir quelcom després de passar una sèrie de proves o situacions. Aquests protagonistes solen tenir una existència moguda, plena de fets inesperats, plens d'obstacles, de riscos i de perills, que els porta a demostrar la seva vàlua i, en molts casos, a realitzar actes heroics. L'argument d'aquestes pel·lícules es gesta per l'aparició d'un problema o conflicte a resoldre, a partir de l'assoliment d'una sèrie de reptes, proves, que aniran tenint lloc al llarg de la pel·lícula... per arribar a uns objectius finals. El personatge principal sol ser un heroi o heroïna, o un grup de persones que passen per les lluites i els conflictes.

El cinema ha reflectit i reflecteix les gestes humanes i col·lectives ja des dels seus inicis amb films de viatges fabulosos, en forma d'epopeies o de narracions èpiques, com les del món literari. L'epopeia és considerada l'aventura pura, és una narració que desenvolupa accions heroiques, en molts casos llegendàries, que constitueixen l'èpica d'un poble. Un poema èpic sol contenir una sèrie de narracions transmiseses oralment i moltes vegades situades en èpoques llunyanes. En cinema els primers films d'aventures de popularitat foren els de capa i espasa, normalment ambientades en temps històrics on hi apareixen personatges heroics (el Zorro, en Robin dels boscos, el Cid, d'Artagnan... i més endavant els capitans o pirates que lluiten a alta mar). També es realitzaren i es realitzen, pel·lícules que desenvolupen fets reals d'exploracions a terres estranyes (a la selva, al desert, a terres inconnegudes, al mar, a llocs prohibits, a llocs on viuen d'altres cultures, etc.). En molts casos les accions que es desenvolupen tenen la seva causa en lluites entre el bé i el mal, per tant, són pel·lícules en les quals hi sol haver un dolent i un bo. En les pel·lícules d'agents secrets, un altre dels temes favorits del cinema d'acció, la lluita entre contraris sol ser el plat fort de l'argument. Aquest contrari pot ser un individu concret, un grup o organització o fins i tot un país (recordem l'agent 007). En d'altres casos l'enemic és una catàstrofe natural o sobrenatural, temàtica de molt èxit a principis de la dècada del 1970 i que s'ha anat repetint segons les circumstàncies socials. Aquest tipus de pel·lícules suposaven l'augment de l'acció, del ritme i dels efectes especials. Als anys vuitanta apareix una nova nissaga d'homes d'acció, ràpids, musculosos, armats fins a les dents, que normalment utilitzen la força bruta, les accions contundents per aconseguir els seus fins (Arnold Schwarzenegger, Bruce Willis). Aquest tipus d'herois han anat en augment, i a les pel·lícules d'aquesta tipologia si han afegit en els últims anys les arts marcials, les noves tecnologia com a arma i com a enemic, i els efectes especials generats a partir de les possibilitats de l'animació i la simulació. Enmig d'aquesta jungla barreja d'acció i tecnologia, han aparegut també alguns herois no tan sofisticats, molts més propers a la realitat, que no destaquen tant per la seva gran força sinó per la seva voluntat d'acció.

A part de l'estructura argumental ja esmentada i de les temàtiques, aquestes són unes pel·lícules que es caracteritza per l'alt contingut de les seqüències d'acció que es van reiterant al llarg de la pel·lícula i que marquen els seus punts àlgids, més intensos i definitoris per a fer avançar la narració. Les aventures poden estar emmarcades en un entorn més o menys quotidià, però en molts casos es busquen contextos històrics o llocs desconeguts. Els efectes i les noves tecnologies són una altra característica cada vegada més freqüent en aquest gènere.

